

Hoe deden ze dat?

Overleven op de Noordpool
(onder sneeuwscooter en McDonald's)

In het Noordpoolgebied is het leven hard voor plant, mens en dier. Toch lukt het vaak een manier te vinden om te overleven in de barre kou. Door klein te blijven, op zeehonden te jagen of jezelf bepaalde ademhalingstechnieken te leren. En als het einde der tijden daar is, zal juist dit gebied weleens onze redding kunnen zijn.

Er zijn tegenwoordig zo'n 4 miljoen Noordpoolbewoners. Zij leven in het Noordpoolgebied, ook wel Arctica genoemd, dat rondom de Noordpool ligt, ten noorden van de Noordpoolcirkel op 66° 30' noorderbreedte. Ze wonen in verwarmde huizen, doen hun (dure) boodschappen in de plaatselijke supermarkt en gaan naar McDonald's, chatten met hun vrienden en kijken tv. Ze werken soms voor de gemeente of geven les, rijden auto, hebben een koffiezapparaat en doen aan sport. Niks bijzonders dus.

Nanook of the north
Maar toch... Het blijft fascinerend, (over)leven

op een plek waar het altijd koud is. Waar in de winter geen daglicht is en in de zomer de zon niet onder gaat. Planten groeien er wel, maar blijven laag en ervan eten is er bijna niet bij. De Eskimo's, de verzamelaars voor de inheemse bevolking van Groenland, Noord-Canada, Alaska en het oosten van Siberië, hadden zich goed aangepast aan het harde leven in Arctica. Ze leefden, zoals mensen dat natuurlijk altijd en overal doen, van dat wat voorhanden was. Ze bouwden huizen van sneeuw of huiden, visten op zalm om te eten, maakten warme laarzen van zeehondenhont, verplaatsten zich over de sneeuw met een hondenslee en over water in een kajak. Dat wheet je natuurlijk allang. Maar zou je het niet zelf willen zien?

Hoe, bijvoorbeeld, een Inuit uit de Noord-Canadees Hudsonbai zijn leven leidt in, zeg, de jaren twintig van de vorige eeuw? Goed nieuws: in 1922 kwam de film *Nanook of the North* uit, met als ondertitel: *A Story of Life and Love in the Actual Arctic*. De film wordt inmiddels gezien als 's werelds allereerste documentaire. Hij werd gemaakt door Robert J. Flaherty, die tot dan toe eigenlijk nauwelijks ervaring in filmen had. De film was meteen een groot succes; iedereen was nieuwsgierig naar het bijzondere leven van de Eskimo's. Maar de

film kreeg later ook veel kritiek. Nanook bleek in het echt Allakariallak te heten, zijn vrouw Nyla en Cunayou bleken helemaal zijn vrouwen niet te zijn (maar die van de filmmaker zelf), en het jachgeweer van Allakariallak werd speciaal voor de film ingewisseld voor een ouderwetse harpoen. Ach, de film blijft een parel! Alleen al de openingsscène, waarin de hele familie van Nanook uit zijn kajak kruipit, is gedenkwaardig.

Een koud kunstje

'Nanook' en zijn familie hadden zo hun methoden om warm te blijven, van generatie op generatie doorgegeven. Dieren als zeehonden, walrussen en kariboes (rendieren) speelden daar een grote rol in. En in onze tijd lukt het ook heel aardig om een beetje op temperatuur te blijven in de extreem koude poolgebieden. Een kwestie van fossiele brandstoffen, zoals vitamine C. Maar hoe zit het dan met de Eskimo's? Vallen die bij bosjes ten prooi aan scheurbuik, zoals de zeebonken van de VOC? Gelukkig niet! Er blijkt voldoende vitamine C te zitten in rauwe zeehond-, kariboelever, zeevlier en muktuk (rauwe walvishuid en -blubber). Omdat ze het vlees rauw en vaak bevroren eten blijven de vitamines goed bewaard, in tegenstelling tot de soms tot snot gekookte spruitjes in de Hollandse pan...

Zoveel mogelijk plantzaden, dus ook veel voedselgewassen, zijn 120 meter diep opgeslagen op het eiland Spitsbergen. 1,5 miljoen zaadmonsters liggen er al. Waarom juist hier? Om meerdere redenen. De aardkorst is hier stabiel, er is geen militair conflict in de buurt, de permafrost houdt de monsters koud en de locatie blijft droog, ook als de zeespiegel stijgt door het smelten van de ijskappen. Een mooie paradox!

De schijf van één

De schijf van vijf, wie is er niet grootgebracht? Het Voedingscentrum geeft hiermee te kennen wat een gezond dieet is. Heel veel groente en fruit (en maar een klein beetje vlees of vis) is het advies. Want daarin zitten veel voedingsstoffen, zoals vitamine C. Maar hoe zit het dan met de Eskimo's? Vallen die bij bosjes ten prooi aan scheurbuik, zoals de zeebonken van de VOC? Gelukkig niet! Er blijkt voldoende vitamine C te zitten in rauwe zeehond-, kariboelever, zeevlier en muktuk (rauwe walvishuid en -blubber). Omdat ze het vlees rauw en vaak bevroren eten blijven de vitamines goed bewaard, in tegenstelling tot de soms tot snot gekookte spruitjes in de Hollandse pan...

MEER WETEN?

- Met eigen ogen zien hoe Nanook een zeehond vilt? Kijk *Nanook of the North* (1922) van Robert J. Flaherty op YouTube.
- Nieuwsgierig naar het leven van jonge Eskimo's anno nu? Kijk *Secret Eskimo Escape* (ook wel: *Escaping Alaska*, TLC, 2014).
- Zelf leren extreme kou te weerstaan? Volg een workshop bij The Iceman: www.innerfire.nl. Hier vind je ook een documentaire van VICE over Wim Hof.